

Załącznik nr 4.WYTYCZNE W SPRAWIE ORGANIZACJI I ZADAŃ ZESPOŁÓW EKSPERTÓW I KOMISJI OCENY
PROJEKTÓW INWESTYCYJNYCH

§ 1. 1. Podstawowym zadaniem zespołów ekspertów i komisji oceny jest analiza i ocena, według właściwości, projektów inwestycji, zwłaszcza projektów wstępnych, pod względem prawidłowości rozwiązań gospodarczych i technicznych oraz kosztu i ekonomicznej efektywności inwestycji.

2. Do zakresu działania Zespołu Ekspertów Oceny Projektów Inwestycyjnych Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, poza zadaniami, o których mowa w ust. 1, należy:

- 1) prowadzenie instruktażu zespołów ekspertów i komisji oceny ministerstw (urzędów centralnych) oraz komisji oceny prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w zakresie metod oceny projektów inwestycji,
- 2) gromadzenie, ewidencjonowanie i aktualizowanie wskaźników techniczno-ekonomicznych charakteryzujących zaopiniowane i zrealizowane inwestycje dla potrzeb analiz gospodarczych przedsięwzięć inwestycyjnych,
- 3) opracowywanie okresowych informacji techniczno-ekonomicznych dotyczących ważniejszych przedsięwzięć inwestycyjnych planu centralnego oraz ich publikowanie.

3. Do zakresu działania zespołów ekspertów (komisji oceny) ministerstw (urzędów centralnych) i prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) poza zadaniami, o których mowa w ust. 1, należy:

- 1) prowadzenie, według właściwości, instruktażu komisji oceny zjednoczeń (jednostek równorzędnych) w zakresie metod oceny projektów inwestycyjnych,
- 2) gromadzenie, ewidencjonowanie i aktualizowanie wskaźników techniczno-ekonomicznych charakteryzujących zaopiniowane i zrealizowane inwestycje, według właściwości danych zespołów (komisji oceny).

§ 2. 1. W skład zespołu ekspertów powinni wchodzić w zasadzie specjaliści wszystkich ważniejszych specjalności, stosownie do właściwości danego zespołu. Skład osobowy zespołu ekspertów może być uzupełniany przez oddelegowanie do pracy opiniodawczej w zespole specjalistów z zakładów i przedsiębiorstw, za zgodą właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego).

2. Zaleca się, aby zespoły ekspertów tworzone w ministerstwach posiadały formę wyodrębnionych organizacyjnie jednostek na szczeblu departamentu.

3. Szczegółową organizację zespołów ekspertów określają regulaminy, wydawane przez właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych).

§ 3. 1. W skład komisji oceny powinni wchodzić:

- 1) przewodniczący i członkowie stali, wyznaczeni imiennie

przez kierownika jednostki organizacyjnej, w której powołano komisję oceny,

- 2) członkowie niestali, zapraszani do udziału w ocenie przez przewodniczącego komisji oceny,
- 3) sekretariat komisji oceny.

2. Sekretariat komisji oceny powinien stanowić stałą, fachową komórkę organizacyjną, wyposażoną odpowiednio do potrzeb w etaty rzeczoznawców. Sekretariat komisji oceny powinien być tworzony w zasadzie jako komórka organizacyjna na szczeblu samodzielnego wydziału w ministerstwach (centralnych urzędach), a w innych organach jako komórka organizacyjna podległa bezpośrednio kierownikowi jednostki organizacyjnej, w ramach której działa komisja oceny.

3. Szczegółowe zasady organizacji komisji oceny oraz jej sekretariatu powinien określać regulamin, wydany przez kierownika jednostki organizacyjnej, w ramach której powołuje się komisję oceny.

§ 4. Rzeczoznawcy budowlani zatrudnieni w zespołach ekspertów bądź sekretariatach komisji oceny powinni posiadać uprawnienia budowlane w zakresie odpowiednich specjalności.

§ 5. Za udział w posiedzeniach komisji oceny odbywanych w godzinach pozasłużbowych przewodniczącemu oraz członkom komisji przysługuje wynagrodzenie określone odrębnymi przepisami.

§ 6. 1. Opinie i koreferaty dotyczące oceny projektów inwestycyjnych, a w szczególności opinie co do technologii, ekonomiki i organizacji procesu inwestycyjnego, jak również innych zagadnień wchodzących w zakres działania zespołów ekspertów (komisji oceny), mogą być w uzasadnionych wypadkach zlecane przez jednostki, przy których działają zespoły ekspertów (komisje oceny), specjalizowanym biurom projektów, instytutom naukowo-badawczym, katedrom wyższych uczelni, innym jednostkom organizacyjnym, uprawnionym do przyjmowania takich zleceń oraz rzeczoznawcom.

2. Zaleca się ministrom (kierownikom urzędów centralnych) nadzorującym działalność instytutów naukowo-badawczych, specjalistycznych biur projektów i innych właściwych jednostek organizacyjnych zapewnienie w planach prac tych jednostek możliwości świadczenia usług w zakresie studiów, analiz i opracowań wariantowych, ekspertyz i opinii dla potrzeb zespołów ekspertów i komisji oceny, działających w ministerstwach (centralnych urzędach) oraz w wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego (miejskich komisjach planowania gospodarczego miast wyłączonych z województw).

235

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 2 sierpnia 1965 r.

w sprawie odpłatności za przewozy pracownicze przejmowane przez przedsiębiorstwa publicznego transportu samochodowego.

W związku z przepisami uchwały nr 359 Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie usprawnienia

organizacji transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 77, poz. 324) i uchwały nr 415 Rady Ministrów z dnia

6 października 1959 r. w sprawie podziału zadań przewozowych pomiędzy transportem kolejowym i transportem samochodowym (Monitor Polski Nr 96, poz. 508) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa jednolite warunki odpłatności za przewozy pracowników do pracy i z pracy, zwane w dalszym ciągu „przewozami pracowniczymi”, wykonywane przez przedsiębiorstwa publicznego transportu samochodowego, a przejęte przez te przedsiębiorstwa od zakładów pracy i od przedsiębiorstw branżowego transportu samochodowego stosownie do przepisów uchwały nr 359 Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie usprawnienia organizacji transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 77, poz. 324) oraz od kolei stosownie do przepisów uchwały nr 415 Rady Ministrów z dnia 6 października 1959 r. w sprawie podziału zadań przewozowych pomiędzy transportem kolejowym i transportem samochodowym (Monitor Polski Nr 96, poz. 508).

2. Projekty programów (planów) przejmowania przewozów pracowniczych przez przedsiębiorstwa publicznego transportu samochodowego (ust. 1) na terenie poszczególnych województw opiniują właściwe wojewódzkie komisje związków zawodowych.

§ 2. Za korzystanie z przewozów pracowniczych pracownik ponosi opłatę w wysokości równej opłacie za miesięczny pracowniczy bilet kolejowy na daną odległość według taryfy obowiązującej w dniu 30 września 1959 r. Opłatę tę pracownik uiszcza zakładowi pracy.

§ 3. 1. Zakłady pracy zatrudniające pracowników korzystających z przewozów pracowniczych uiszczają przedsiębiorstwom publicznego transportu samochodowego (§ 1 ust. 1) wykonującym te przewozy opłaty ustalone za takie przewozy w taryfie przewozu osób i bagażu w komunikacji autobusowej międzymiastowej.

2. Zakłady pracy pokrywają różnicę między opłatą taryfową za dany przewóz (ust. 1) a opłatą ponoszoną przez pracownika stosownie do przepisów § 2.

§ 4. Przepisy § 2 stosuje się również w razie wykonywania przewozów pracowniczych przez przedsiębiorstwa branżowego transportu samochodowego oraz przez zakłady pracy własnym taborem samochodowym do czasu przejęcia tych przewozów przez przedsiębiorstwa publicznego transportu samochodowego. W razie wykonywania przewozów pracowniczych przez przedsiębiorstwa branżowego transportu samochodowego mają odpowiednio zastosowanie przepisy § 3.

§ 5. 1. Przepisy zarządzenia nie naruszają uprawnień pracowników, przysługujących im na podstawie innych obowiązujących przepisów oraz układów zbiorowych pracy.

2. Pracownicy, z wyjątkiem wymienionych w ust. 1, którzy w dniu wejścia w życie zarządzenia korzystają faktycznie z przewozów pracowniczych na warunkach korzystniejszych od ustalonych w niniejszym zarządzeniu, korzystają nadal z przewozów na tych warunkach przez okres dwóch lat od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 6. Warunki odpłatności za przewozy pracownicze przejęte przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Katowicach, Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Katowicach oraz Miejskie Przedsiębiorstwa Komunikacyjne w Częstochowie i Bielsku-Białej, stosownie do przepisów uchwały nr 521 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1961 r. w sprawie przejmowania przez samochodowych przewoźników publicznych przewozów pracowniczych na terenie województwa katowickiego w latach 1962—1967, normują odrębne przepisy.

§ 7. Zarządzenie nie dotyczy odpłatności za przewozy pracownicze wykonywane w ramach regularnej komunikacji autobusowej, jeżeli pracownicy korzystający z tych przewozów nie korzystali poprzednio z przewozów do pracy i z pracy, wykonywanych przez zakłady pracy własnym taborem samochodowym lub przez przedsiębiorstwa branżowego transportu samochodowego albo przez kolej.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: P. Lewiński

Reklamacje, z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od II i od I.VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 7, rozdz. 3. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego. Prenumeratę można zgłaszać również bezpośrednio w punkcie sprzedaży w Warszawie, przy Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

• Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.